

บทที่ 2

หน่วยงานบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

2.1 การจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์

2.1.1 แนวคิด

โดยทั่วไป เมื่อใดก็ตามที่ประเทศประสบกับปัญหาวิกฤติทางการเงินและวิกฤติทางเศรษฐกิจขึ้น สิ่งหนึ่งที่จะตามมาอย่างต่อเนื่องก็คือความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้สถาบันการเงินย่อมลดลง ส่งผลให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans – NPLs) ในระบบเศรษฐกิจและสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อแก่ลูกหนี้เหล่านั้นได้รับผลกระทบอย่างมากและต้องรับภาระในการแก้ไขปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพเหล่านี้ อีกทั้งจะต้องเพิ่มทุนหรือระดมทุนโดยวิธีใดก็ตาม เพื่อหาเงินสำหรับเสริมสภาพคล่องของตนและเพื่อกันสำรองสำหรับหนี้ด้อยคุณภาพ ทั้งนี้ปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพที่เกิดขึ้นดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อไม่เพียงแต่กับระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่ยังต้องการเงินทุนจากสถาบันการเงินอยู่ เนื่องจากสถาบันการเงินไม่สามารถปล่อยสินเชื่อได้ตามปกติ ทำให้ภาคธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงินและยอมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และได้มีการคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาหนี้ NPL ขึ้นมา จึงได้มีแนวคิดในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Corporation – AMC) ขึ้นมา เพื่อทำการแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกจากสินทรัพย์ปกติของระบบสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ หรือเป็นการแยกหนี้ดีและหนี้เสียออกจากกัน เพื่อช่วยให้สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวนั้นสามารถมุ่งเน้นในการดำเนินธุรกิจหลักของตนได้อย่างเป็นปกติ นอกจากนี้การให้บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการบริหารสินทรัพย์มาบริหารหนี้ด้อยคุณภาพ จะทำให้หนี้ดังกล่าวกลับมาเป็นสินทรัพย์ปกติได้ในระยะเวลาอันสั้นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจในที่สุด

2.1.2 รูปแบบหน่วยงานบริหารสินทรัพย์

รูปแบบของบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้น สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของการบริหารออกเป็น 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1) การรวมศูนย์การบริหาร (Centralized Approach) คือ AMC ที่มีการรวบรวมสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของระบบเศรษฐกิจมาไว้ในที่เดียวกันเพื่อบริหาร และเป็นการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ขึ้นเพียงแห่งเดียว มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพในภาคการเงินโดยการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจากสถาบันการเงินแต่ละแห่งมาสู่ AMC กลาง แล้วบริหารจัดการหรือขายต่อเพื่อให้เกิดมูลค่าสูงสุด¹

การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ในรูปแบบนี้นั้นจะต้องมีการจัดหาเงินทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งภาคเอกชนจะมีข้อเสียเปรียบในจุดนี้ ทำให้ส่วนใหญ่แล้วรัฐบาลจะเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นใหญ่และจะเป็นผู้ดำเนินงานเอง และจะมีการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญเข้ามาบริหารสินทรัพย์ ทั้งนี้ Centralized AMC ยังสามารถแยกตามวัตถุประสงค์ในการจัดการกับทรัพย์สินได้อีก 2 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่ (1) หน่วยงานบริหารสินทรัพย์ที่มีการจัดการโดยประมูลขายสินทรัพย์ที่ได้รับโอนมาเป็นหลัก (Asset Disposition Agencies) และ (2) หน่วยงานบริหารสินทรัพย์ที่มีการปรับโครงสร้างหนี้เป็นหลัก²

2) การกระจายศูนย์การบริหาร (Decentralized Approach) คือ AMC ที่จัดตั้งขึ้นโดยธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ประสบปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของตนเองโดยเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของหน่วยงานของตนเอง ซึ่งแนวทางดังกล่าวถือว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สถาบันการเงินควรมีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหา NPL ของตนเอง เนื่องจากสถาบันการเงินเป็นผู้ที่มีข้อมูลของลูกค้าในแต่ละรายเป็นอย่างดี การปล่อยให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งแก้ปัญหาด้วยตนเองจะช่วยให้เกิดความรอบคอบในการดำเนินงานในอนาคต และมีการตรวจสอบมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่³

¹ ณัฐพัชร ล้อประดิษฐ์พงษ์, "AMC แห่งชาติกับการแก้ปัญหา NPLs : บทเรียนจากต่างประเทศ," ซีพजरเศรษฐกิจ 6 (พฤศจิกายน - ธันวาคม 2543) : 20.

² กุลกานต์ ตันดิเตมิต, "การแก้ไขปัญหา NPLs โดยการจัดตั้ง AMC," การเงินการคลัง 48 (เมษายน 2544) : 29.

³ ณัฐพัชร ล้อประดิษฐ์พงษ์, "AMC แห่งชาติกับการแก้ปัญหา NPLs : บทเรียนจากต่างประเทศ," ซีพजरเศรษฐกิจ 6 : 20.

2.2 การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพในต่างประเทศ

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอถึงการการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์และการจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามกฎหมายต่างประเทศเพื่อศึกษาถึงแนวทางและหลักเกณฑ์ของต่างประเทศ และเพื่อวิเคราะห์ถึงความเหมือนและความแตกต่างของกฎหมายการบริหารสินทรัพย์ในแต่ละประเทศเปรียบเทียบกับกฎหมายของไทย

2.2.1 ประเภทการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์

ในการพิจารณาการจัดตั้งองค์กรบริหารสินทรัพย์ของประเทศต่าง ๆ จะแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 กลุ่มตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง โดยในกลุ่มแรกจะพิจารณาบริษัทบริหารสินทรัพย์ของประเทศที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อเร่งรัดการจำแนก จัดลำดับชั้นสินทรัพย์ และกำจัดหนี้เสียออกจากบัญชีของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในระยะสั้น ส่วนในกลุ่มที่สองจะมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อแก้ปัญหาและปรับโครงสร้างในระยะยาวในภาคเอกชน

กลุ่มที่ 1 ประเทศที่มีการจัดตั้งองค์กรบริหารสินทรัพย์ในกลุ่มที่ 1 นี้ จะแบ่งออกเป็นอีก 2 กลุ่มย่อย ได้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาล เช่นบริษัทบริหารสินทรัพย์ในประเทศเม็กซิโก (Fobaprao), สเปน (DGF), มาเลเซีย (Danaharta), อินโดนีเซีย (IBRA) และฟิลิปปินส์ (APT) และบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์กรอิสระที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่นในเกาหลีใต้ (KAMCO) โดยองค์กรบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวข้างต้นต่างมีวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกันคือจำแนกสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและขายแก่นักลงทุนที่สนใจหรือนำมาบริหารเองเพื่อเพิ่มมูลค่าแล้วจึงรอการขายต่อไป นอกจากนี้บางแห่งยังมีวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูธนาคารที่รัฐเข้าแทรกแซงโดยการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนเพื่อให้สามารถเปิดดำเนินการต่อไปได้

จากการบริหารงานขององค์กรบริหารสินทรัพย์ของประเทศดังกล่าว ปรากฏว่ามีเพียงบางแห่งเท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการเร่งรัดการจำแนกและกำจัดสินทรัพย์ด้วยคุณภาพออกจากธนาคาร เช่น DGF ของสเปน แต่บริษัทบริหารสินทรัพย์หลายแห่งที่กล่าวข้างต้นล้วนล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง KAMCO ของเกาหลีใต้, IBRA ของอินโดนีเซีย, APT ของฟิลิปปินส์ และ Fobaprao ของเม็กซิโก เนื่องจากระบบธนาคารยังคงอ่อนแอ บางแห่งกลับมาประสบปัญหาอีกรอบ ยอดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้น และสินเชื่อในภาคเอกชนยังคงหดตัว⁴

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 23.

กลุ่มที่ 2 องค์การบริหารสินทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในระยะยาวเพื่อปรับโครงสร้างโดยรวม แก้ไขปัญหาในภาคการเงินทั้งระบบให้มีความแข็งแกร่ง และเป็น AMC ที่เน้นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มากกว่าการขายสินทรัพย์ออกไป คือบริษัทบริหารสินทรัพย์ของประเทศฟินแลนด์ (Arsenal), กาน่า (Npart), และสวีเดน (Securum) ซึ่งจัดได้ว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือบริษัทเหล่านี้สามารถเร่งแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกไปได้มากกว่า 50% ในระยะเวลาอันสั้น โดยเฉพาะ Securum ของสวีเดนประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพและได้ปิดกิจการลงหลังจากดำเนินการไปแล้วเพียง 5 ปี โดยสามารถจัดการสินทรัพย์ได้ถึงร้อยละ 98 ของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ได้โอนไป⁵ ส่วน Arsenal ของฟินแลนด์ ก็จัดได้ว่าประสบความสำเร็จพอสมควร โดยสามารถจัดการหนี้ด้อยคุณภาพได้ร้อยละ 50 ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยสาเหตุหลักที่ทั้ง Securum และ Arsenal ประสบความสำเร็จก็เนื่องจากสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่โอนไปมีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 8 และ 5.2 ตามลำดับ ของสินทรัพย์ทั้งหมดในระบบธนาคาร รวมทั้งมีการให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนที่เพียงพอ บุคคลากร และการบริหารงานก็มีประสิทธิภาพ⁶ นอกจากนี้สินทรัพย์ด้อยคุณภาพส่วนใหญ่จะมีอสังหาริมทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน จึงทำให้สามารถแก้ปัญหาได้โดยง่าย อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการหนี้ด้อยคุณภาพของ Npart กลับไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจาก Npart ขาดอิสระในการดำเนินงาน ขาดแคลนบุคคลากรและผู้บริหารงานที่มีความชำนาญ และขาดเงินทุน อีกทั้งประเทศกาน่ายังไม่มีกฎหมายที่มารองรับอย่างเพียงพอ ทำให้การดำเนินงานติดขัดปัญหา และมีประสิทธิภาพน้อย⁷

2.2.2 กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ของต่างประเทศ

ในส่วนนี้จะขอกล่าวถึงการจัดตั้งองค์การบริหารสินทรัพย์ หลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ ในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามกฎหมายต่างประเทศ โดยผู้เขียนขอเสนอกฎหมายของประเทศที่ประสบกับปัญหาภาวะทางเศรษฐกิจในเวลาใกล้เคียงกับที่เกิดในประเทศไทย และเป็นประเทศที่มีรูปแบบและขนาดทางเศรษฐกิจคล้ายๆ กับประเทศไทย ซึ่งได้แก่กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของประเทศเกาหลีใต้ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

⁵ กุลกานต์ ตันติเตมิต, "การแก้ไขปัญหา NPLs โดยการจัดตั้ง AMC," การเงินการคลัง 48 : 32.

⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 33.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 33.

1) ประเทศเกาหลีใต้

1.1) การจัดตั้งองค์กรบริหารสินทรัพย์

ประเทศเกาหลีใต้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารสินทรัพย์ขึ้นครั้งแรกเมื่อ 6 เมษายน พ.ศ. 2505 มีชื่อว่า Korea Asset Management Corporation หรือ KAMCO ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดย The Korea Development Bank (KDB) Act มาตรา 53 และต่อมาได้มีการออกกฎหมายใหม่เป็น KAMCO ACT เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2543 เพื่อพัฒนาให้ KAMCO เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดการสินเชื่อก่อนไม่ก่อให้เกิดรายได้โดยเฉพาะ⁸

KAMCO เป็นหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ประเภทรวมศูนย์การบริหาร (Centralized Approach) มีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัท (Corporation)⁹ และมีเงินทุนจัดตั้งในครั้งแรกหนึ่งล้านล้านวอน เป็นการลงทุนโดยวิธีการถือหุ้นโดยสถาบันการเงิน โดยรัฐบาลอาจให้การสนับสนุนด้านเงินทุนและค่าใช้จ่ายตามที่รัฐบาลเห็นสมควร¹⁰

KAMCO จะจัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า Non-performing Claim Resolution Fund โดยกองทุนนี้มีฐานะเป็นหน่วยงานรัฐบาลโดยมี KAMCO เป็นผู้บริหารกองทุนโดยใช้เงินกองทุนในการรับโอนสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ สำหรับที่มาของเงินทุนดังกล่าวจะมาจากเงินที่ได้รับจากสถาบันการเงินตามสัดส่วนของสินทรัพย์ไม่ก่อให้เกิดรายได้, เงินของ KAMCO, เงินสนับสนุนจากรัฐบาล, การระดมทุนโดยวิธีการออกพันธบัตรซึ่งมีรัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกัน, เงินกู้ยืมจากธนาคารกลาง และกำไรจากการดำเนินการ¹¹

KAMCO มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการจำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน ส่งเสริมความพยายามที่จะทำให้ผู้ประกอบการที่อาจจะล้มละลายให้ดำเนินการได้ตามปกติ และประการสุดท้ายเพื่อส่งเสริมและเพิ่มสภาพคล่องและความมั่นคงของสถาบันการเงิน¹²

⁸ <http://www.kamco.or.kr/eng/overview/main1.htm>

⁹ ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.7

¹⁰ ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.9

¹¹ กิติพงศ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคนซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การเงินธนาคาร, 2544), หน้า 137.

¹² <http://www.kamco.or.kr/eng/overview/main1.htm>

1.2) หน้าที่และอำนาจของ KAMCO

ตามกฎหมาย Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO ซึ่งเป็นกฎหมายที่จัดตั้ง KAMCO ขึ้นมา ได้กำหนดหน้าที่และให้อำนาจแก่ KAMCO ไว้ใน Section ที่ 4 มาตรา 26 ในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) รับสิทธิที่พึงปรารถนาเกี่ยวกับการดำเนินคดีทางศาลและการยึดและจำหน่ายทรัพย์สิน
- (2) ทำ Securitization
- (3) ซื้อสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและรับโอนหุ้นอันเกิดจากการโอนหนี้สินเป็นทุน
- (4) รับผิดชอบจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ออกโดยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแบ่งสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
- (5) ให้สินเชื่อหรือค้ำประกันไม่เกินจำนวนที่กำหนด รวมไปถึงให้การสนับสนุนทางการเงินกับผู้ซื้อสินทรัพย์ที่ KAMCO รับโอนมา
- (6) ตรวจสอบรักษาและรับชำระหนี้ของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ
- (7) รับโอนสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้แผนปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่สร้างขึ้นระหว่างลูกหนี้กับสถาบันการเงิน (Self-rescue Plan)
- (8) จัดการ ดำเนินการ หรือจำหน่ายสินทรัพย์ที่ไม่ได้ใช้ดำเนินการหรือสินทรัพย์อื่น ๆ (Non-Operating Asset) ที่สถาบันการเงินได้รับมาอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือเป็นสินทรัพย์ที่สถาบันการเงินต้องการขายเพื่อปรับปรุงสถานะภาพทางการเงิน
- (9) จำหน่ายสินทรัพย์ที่ยึดหรืออายัดโดยหน่วยงานราชการ
- (10) จัดการและจำหน่ายสินทรัพย์ที่ได้รับโอนจากหน่วยงานราชการ
- (11) ชำระบัญชีบริษัทที่รัฐบาลถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่ง
- (12) เป็นทรัสต์ดีในส่วนของกิจการอสังหาริมทรัพย์
- (13) ในกรณีที่มีความยากลำบากในการขายอสังหาริมทรัพย์ให้อำนาจในการโอนอสังหาริมทรัพย์ข้างเคียงด้วย
- (14) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์
- (15) ส่งพนักงานไปทำงานกับบริษัทลูกหนี้ที่รับซื้อมา

1.3) คณะกรรมการและการบริหาร

ตามกฎหมาย Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO ใน Section 2 ได้กำหนดให้ KAMCO มีคณะกรรมการ

(Management Committee) รวมทั้งสิ้น 11 คน โดยคณะกรรมการทั้งหมดจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางการเงินและการคลัง และได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง โดยคณะกรรมการของ KAMCO จะมีอำนาจในการจัดทำและแก้ไขข้อบังคับในการ ปฏิบัติงาน จัดทำและแก้ไขงบประมาณของ KAMCO จัดทำและแก้ไขการบริหารกองทุนสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพ กำหนดแผนงานยอดการออกหุ้นกู้หรือพันธบัตร รับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ อสังหาริมทรัพย์ และหลักทรัพย์อื่น รวมไปถึงการพิจารณารับโอนบริษัทในเครือของลูกหนี้¹³

1.4) การโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ KAMCO จะรับโอนเพื่อนำไปบริหารต่อนั้นจะต้องเป็น สินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามประเภทที่ KAMCO กำหนดไว้ ซึ่งได้แก่ สิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการให้ สินเชื่อของสถาบันการเงินซึ่งการชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด หรือที่คณะกรรมการ KAMCO พิจารณาเห็นว่าไม่มีแนวโน้มอย่างยิงว่าจะเรียกชำระหนี้ไม่ได้ โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงาน สถานะทางการเงิน และรายได้ของลูกหนี้

หลักเกณฑ์การพิจารณารับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพนั้น KAMCO จะดำเนินการรับโอนสินทรัพย์ดังนี้ก่อน¹⁴

- (1) สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ถือว่ามีความสำคัญของสาธารณะ
- (2) สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียจำนวนมาก
- (3) สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่สามารถขายได้ทันทีเนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในการขาย

นอกจากสินทรัพย์ด้อยคุณภาพดังกล่าวข้างต้นแล้ว KAMCO จะไม่รับโอนสิน ทรัพย์ที่มีบุริมสิทธิอันเหนือกว่าอันเป็นที่คาดการณ์ได้ว่าการรับโอนจะไม่คุ้มค่าเกินกว่าที่ระบุไว้ใน ข้อบังคับการทำงานของ KAMCO¹⁵

¹³ กิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 139–140.

¹⁴ Enforcement Decree of The ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.6 (1)

¹⁵ Enforcement Decree of The ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.6 (2)

สำหรับวิธีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น เมื่อสถาบันการเงินร้องขอ KAMCO จะเข้าทำสัญญากับสถาบันการเงินเพื่อรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยสัญญาจะระบุถึงราคาสินทรัพย์ที่โอนและข้อกำหนดต่าง ๆ หรือเข้าทำสัญญาระหว่างสถาบันการเงิน ลูกหนี้ และ KAMCO โดยรับโอนหลักประกันเพื่อการชำระหนี้¹⁶

ราคาในการรับโอนสินทรัพย์จะพิจารณาจากบุริมสิทธิ ทรัพย์สิน สิทธิการเช่า และอื่น ๆ โดยยึดราคาประเมินของทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาที่ดินและการประเมินราคาที่ดิน ในกรณีที่ยังไม่สามารถกำหนดราคาได้ อาจกำหนดให้วิธีการชำระส่วนต่างของราคาที่รับโอนและราคาที่จำหน่ายออกไปในภายหลังได้ ส่วนวิธีการชำระราคาสินทรัพย์นั้น จะชำระด้วยเงินหรือพันธบัตรของกองทุนก็ได้¹⁷

1.5) การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น KAMCO มีอำนาจในการปรับโครงสร้างหนี้ และจำหน่ายทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันของลูกหนี้ได้ รวมไปถึงการรับชำระหนี้โดยการรับโอนหลักประกัน หรือทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้ได้ นอกจากนี้ KAMCO ยังสามารถที่จะให้สินเชื่อ และให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ซื้อสินทรัพย์ที่ KAMCO รับโอนมาได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนดขอบเขตไว้ใน Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO Section 4

นอกจากนี้ KAMCO ยังได้รับสิทธิประโยชน์ทางกฎหมายและได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้อีกด้วย

- (1) ในกรณีที่ KAMCO ต้องการเป็นผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดสามารถใช้หนังสือรับรองการชำระเงินที่ออกโดย KAMCO เป็นหลักประกันได้¹⁸
- (2) KAMCO ได้รับการยกเว้นเรื่องการส่งคำบอกกล่าวในการขายทอดตลาดทรัพย์สิน¹⁹
- (3) ในการบริหารสินทรัพย์หรือการจำหน่ายสินทรัพย์ รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือทางภาษีแก่ KAMCO เท่าที่จำเป็น²⁰

¹⁶ Enforcement Decree of The ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.4, S.5

¹⁷ Enforcement Decree of The ACT on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.7

¹⁸ Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.45-1

¹⁹ Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.45-2

²⁰ Act on Efficient Disposal of Non-performing Assets of Financial Institutions and Establishment KAMCO S.46

2) ประเทศอินโดนีเซีย

องค์กรบริหารสินทรัพย์ของประเทศอินโดนีเซียชื่อว่า The Indonesian Bank Restructuring Agency (IBRA) จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย Presidential Decree No. 27 of 1998 on The Establishment of IBRA มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือสถาบันการเงินที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดย IBRA จะเข้าไปปรับปรุงโครงสร้างหนี้และบริหารสินทรัพย์ของลูกค้าหนี้หรือสถาบันการเงินที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว

2.1) หน้าที่และอำนาจของ IBRA

ภายใต้กฎหมายการจัดตั้ง IBRA, Presidential Decree No. 27 of 1998 ได้กำหนดให้ IBRA มีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายธนาคาร (Banking Law No.10 of 1988, Article 37A) ซึ่งกำหนดให้ IBRA มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารที่ได้รับการโอนมาจาก Bank Indonesia
- (2) ชำระบัญชีสินทรัพย์ของธนาคารที่ได้รับโอนมาทั้งสินทรัพย์ที่เป็นรูปธรรมและหนี้ต่าง ๆ ของลูกหนี้ผ่านทาง Asset Management Unit
- (3) ติดตามการชำระหนี้ที่ผ่านกระบวนการชำระบัญชีสินทรัพย์แล้ว²¹

นอกจากนี้ IBRA ยังสามารถตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การทำงานของ IBRA เป็นไปอย่างราบรื่น เช่น การจัดตั้ง Independent Review Committee ให้เป็นที่ปรึกษาขององค์กร เป็นต้น และ IBRA สามารถแต่งตั้งหรือโอนหน้าที่ให้บุคคลอื่นกระทำการแทนตนได้

นอกจากหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น IBRA ยังมีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินคดีต่อสินทรัพย์หรือหนี้ต่าง ๆ ที่ได้รับโอน หรือเป็นของลูกหนี้ หรือธนาคารที่ได้รับการโอนมาจาก Bank Indonesia
- (2) ตั้งหน่วยงานหรือแผนกภายใน IBRA ในการควบคุม บริหาร หรือดำเนินการติดตามกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์หรือหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หรือสินทรัพย์ที่เป็นหรือกำลังจะเป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคารในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้หรือ IBRA ดำเนินทางคดีต่อ หรือที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้/ธนาคารที่ได้รับโอน/สินทรัพย์และหนี้สินของลูกหนี้หรือธนาคารที่ได้รับโอนและ/หรือสินทรัพย์ที่ถูกโอนมายัง IBRA

²¹ http://www.bppn.go.id/ai_gi_legalbasis.asp

- (3) ทบทวน เพิกถอน เลิก หรือเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาที่ผูกพันธนาคารที่ถูกโอนมายัง IBRA กับบุคคลที่ 3 ที่ทาง IBRA เห็นว่าอยู่ในฐานะเสียเปรียบ
- (4) โอนหรือขายสินทรัพย์ หรือหนี้ต่าง ๆ ที่ได้รับโอนมา ซึ่งผู้รับโอนหรือผู้ซื้อสินทรัพย์ หรือหนี้ดังกล่าว จะได้รับทั้งสิทธิ/หน้าที่ตลอดจนผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคู่สัญญาเดิมมีอยู่ก่อนการโอนและ/หรือการขาย
- (5) รับช่วงทรัพย์หรือซื้อสินทรัพย์หรือหนี้ที่ได้รับโอน หรือเป็นของลูกหนี้หรือธนาคาร ที่ถูกโอนมาไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยตรงหรือโดยอ้อม หรือผ่านทาง การขายทอดตลาด การรับช่วงหรือซื้อสินทรัพย์หรือหนี้ดังกล่าว ต้องทำอย่างชั่วคราวจนกว่า IBRA จะแต่งตั้งคู่สัญญาที่จะมาเป็นผู้ซื้อที่แท้จริง ในกรณีที่รับช่วงทรัพย์หรือซื้ออสังหาริมทรัพย์ IBRA ต้องทำหนังสือข้อกำหนดการซื้อขายดังกล่าว และบันทึกไว้ในหนังสือที่ดินและโฉนดที่ดิน²²

2.2) คณะกรรมการและการบริหาร

IBRA จะประกอบด้วยประธาน 1 คน และรองประธานไม่เกิน 4 คน โดยประธาน จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของ IBRA ทั้งในศาลและนอกศาล ประธานจะเป็นผู้กำหนดข้อบังคับในการบริหาร การดำเนินงาน การแต่งตั้ง ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของเจ้าพนักงานของ IBRA²³

ในเรื่องการบริหารงานนั้น ทุนที่จะนำมาใช้ในการบริหารสินทรัพย์ของ IBRA จะมาจากงบประมาณ ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้จัดสรรให้ โดยการใช้งบประมาณของ IBRA จะต้องเป็นไปตามแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ซึ่ง IBRA เป็นผู้จัดทำและได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งแผนดังกล่าว IBRA ต้องยื่นให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและ Financial Sector Action Committee ไม่เกิน 2 เดือน ก่อนเริ่มรอบบัญชีของ IBRA²⁴

2.3) การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

ประเภทของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ IBRA สามารถรับโอนไปบริหารได้จะแบ่งเป็นสองลักษณะ ได้แก่ สินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งมีลักษณะดังนี้

²² กิติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคนซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 131-134.

²³ http://www.bppn.go.id/ai_gi_governorstruct.asp

²⁴ กิติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคนซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 136.

ประเภทสินทรัพย์ ได้แก่

- (1) ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างทั้งหมดที่เป็นของ หรือจะเป็นของธนาคาร ที่ได้ รับการโอนมาจาก Bank Indonesia และ/หรือสาขาของธนาคารดังกล่าว
- (2) ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างทั้งหมดที่เป็นของ หรือจะเป็นของ หรือที่ถูกโอน มายัง IBRA
- (3) ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างทั้งหมดที่เป็นของ หรือจะเป็นของลูกค้าหนี้

ประเภทหนี้สิน ได้แก่

- (1) หนี้สินทั้งที่มีการบันทึกไว้ในงบดุลหรือไม่ก็ตาม ของหรืออันที่เกี่ยวข้องกับ ธนาคารที่ได้รับโอนมาจาก Bank Indonesia หรือ
- (2) หนี้สินทั้งที่มีการบันทึกไว้ในงบดุลหรือไม่ก็ตาม ของหรืออันที่เกี่ยวข้องกับสิน ทรัพย์ของลูกค้าหนี้

ประเภทของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพดังกล่าว เมื่อโอนไปยัง IBRA แล้ว จะถูกแบ่ง ออกเป็นกลุ่มตามขนาดของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ซึ่งจะแบ่งแยกออกเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ รายย่อย (Retail) สินทรัพย์ด้อยคุณภาพประเภท SME สินทรัพย์ด้อยคุณภาพขนาดกลาง (Commercial) และสินทรัพย์ด้อยคุณภาพขนาดใหญ่ (Corporate)²⁵

2.4) การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของ IBRA จะมีวิธีดำเนินการอยู่ 2 ลักษณะคือ

(1) การจำหน่ายทรัพย์สิน (Asset Disposal)

ตามวิธีการนี้ เมื่อ IBRA รับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาแล้ว ก็จะดำเนินการโอน หรือขายสินทรัพย์และหนี้ต่าง ๆ ของลูกหนี้หรือของธนาคารที่ถูกโอน หรือที่ได้รับการโอนให้แก่ บุคคลโดยทั่วไปได้ ซึ่งราคาขายของสินทรัพย์หรือหนี้ดังกล่าวต้องมีราคาต่ำกว่าราคาที่ปรากฏใน บัญชี (Book Value) นอกจากนี้ IBRA ยังสามารถรับช่วงหรือซื้อสินทรัพย์หรือหนี้ต่าง ๆ ไว้เองได้ อีกด้วย²⁶

²⁵ http://www.bppn.go.id/wp_lr_classification.asp

²⁶ http://www.bppn.go.id/ai_ami_divestment.asp

(2) การปรับโครงสร้างหนี้ (Debt Restructuring)

IBRA สามารถดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ของธนาคารที่ได้รับการโอนมาจาก Bank Indonesia เมื่อ Bank Indonesia ทำการโอนธนาคารมายัง IBRA เอกสารและข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงกรรมการของธนาคารจะถูกโอนมาจากนั้นไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ Bank Indonesia โอนธนาคารดังกล่าวมายัง IBRA และ IBRA จะทำการตรวจสอบบัญชีข้อมูลสินทรัพย์และหนี้สินต่าง ๆ ของธนาคาร

ในการปรับโครงสร้างหนี้ IBRA สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินด้านการลงทุนและการเงินแต่เพียงบางส่วนในการปรับโครงสร้างหนี้ของธนาคารที่ถูกโอนมาหรือการบริหารสินทรัพย์ เพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับธนาคาร ซึ่งการให้ความช่วยเหลือดังกล่าว IBRA สามารถยกเลิกเมื่อใดก็ได้²⁷

2.5) วิธีการและอำนาจในการปรับโครงสร้างหนี้ของ IBRA

ขั้นตอนในการปรับโครงสร้างหนี้เริ่มจากเมื่อ IBRA รับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมาแล้ว ก็จะดำเนินการเลือกลูกหนี้ที่จะนำมาปรับโครงสร้างหนี้พร้อมกับพิจารณาเลือกวิธีการปรับโครงสร้างหนี้ให้เหมาะสมกับธนาคารแต่ละแห่งเช่นรายที่ธุรกิจยังดีอยู่และให้ความร่วมมือ IBRA ก็จะพิจารณาปรับโครงสร้างหนี้ให้ (Debt Restructuring) แต่ถ้าหากธุรกิจไม่ดีแต่ลูกหนี้ให้ความร่วมมือ IBRA ก็จะให้ความช่วยเหลือโดยการอัดฉีดเงินเพิ่มเข้าไป (Capital Injection) เพื่อเสริมสภาพคล่อง หรือใช้วิธีการแปลงหนี้เป็นทุน (Debt to Equity Conversion)²⁸ ซึ่งก็คือได้ว่าเป็นการปรับโครงสร้างหนี้ประเภทหนึ่ง

ในการปรับโครงสร้างหนี้ IBRA มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) เรียกให้ธนาคารโอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของธนาคารไปยัง IBRA ในราคาที่ปรากฏในบัญชีของธนาคาร ในราคาตลาด
- (2) เรียกให้ธนาคารยื่นแผนในการปรับปรุงคุณภาพของสินทรัพย์ การชำระบัญชีโครงสร้างเงินทุน และการจัดการบริหารแก่ IBRA
- (3) กำหนดจำนวนเงินที่ต้องทำการเพิ่มทุน เพื่อมิให้ธนาคารต้องล้มละลาย ซึ่งอาจเป็นจำนวนที่เท่ากับหรือมากกว่าที่ Bank Indonesia กำหนดก็ได้

²⁷ http://www.bppn.go.id/ai_bru_restructure.asp

²⁸ http://www.bppn.go.id/ai_bru_restructure.asp

- (4) ดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้านการลงทุนแต่บางส่วน (Provisional Capital Participation) แก่ธนาคาร
- (5) โอนการจัดการบริหารงานของธนาคารทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแก่คู่สัญญาอื่น ๆ โดยทำเป็นสัญญาแต่งตั้งหรือสัญญาการดำเนินงานก็ได้
- (6) เรียกให้ธนาคารจัดทำรายงานการประเมินผลการพัฒนาระบบการดำเนินงานของธนาคาร
- (7) ทำการควบหรือรวมกิจการกับธนาคารอื่น ๆ²⁹

อย่างไรก็ตาม หากธนาคารหรือลูกหนี้รายใดไม่ให้ความร่วมมือ IBRA ก็จะส่งเรื่องให้ Litigation Team เพื่อดำเนินการทางด้านกฎหมาย และเมื่อ IBRA ทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้รายใดเสร็จสิ้นแล้ว IBRA ก็จะต้องดำเนินการโอนธนาคารดังกล่าวกลับคืนให้ Bank Indonesia ต่อไป³⁰

3) ประเทศมาเลเซีย

องค์กรบริหารสินทรัพย์ของประเทศมาเลเซีย มีชื่อว่า Pengurusan Danaharta Nasional Berhad หรือเรียกว่า “Danaharta” ถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับบริษัท ค.ศ.1965 (The Companies Act 1965) มีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัท (Corporation)³¹ โดยการจัดตั้ง Danaharta นั้น มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือสถาบันการเงินในการจำหน่ายโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ช่วยเหลือและส่งเสริมภาคธุรกิจ โดยเฉพาะกิจการที่ประสบปัญหาภาวะทางการเงิน และส่งเสริมการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศโดยการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ระบบการเงิน³²

สำหรับทุนที่ใช้ในการจัดตั้ง Danaharta นี้ กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นโดยการเข้าซื้อและถือหุ้นทั้งหมดใน Danaharta³³ ซึ่งการถือหุ้นโดยกระทรวงการคลังนี้มีลักษณะเดียวกับบริษัทโฮลดิ้ง โดยกระทรวงการคลังมีสิทธิและอำนาจในฐานะผู้ถือหุ้นของ Danaharta ตามที่ระบุไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของ Danaharta นอกจากนี้ Danaharta ยังได้รับการ

²⁹ กิติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคนซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 194-198.

³⁰ http://www.bppn.go.id/ai_amc_restructure.asp

³¹ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.3

³² <http://www.danaharta.com.my/default.html>

³³ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.9

สนับสนุนจากรัฐบาลในรูปการค้าประกัน โดยรัฐบาลจะออกหนังสือค้าประกันตาม Section 14 ของ Financial Procedure Act 1957 ให้³⁴

3.1) หน้าที่และอำนาจของ Danaharta

ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์กรบริหารสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพ Danaharta จะดำเนินการโดยวิธีการรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งรับโอนและการจัดการสินทรัพย์และหนี้สิน การให้การสนับสนุนทางการเงิน และการจำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับโอนมา³⁵

นอกจากอำนาจในการดำเนินการเป็นการทั่วไปตามที่ระบุในหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และตามกฎหมาย Danaharta ยังมีอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินธุรกิจในรูปแบบบริษัทบริหารสินทรัพย์
- (2) รับโอนหรือได้มาซึ่งสินทรัพย์และหนี้สินโดยวิธีการหรือรูปแบบใด ๆ
- (3) จัดการ บริหาร ให้การสนับสนุนทางการเงินรวมทั้งจำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้รับมา
- (4) กระทำการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจที่ Danaharta มีอยู่หรือจำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของ Danaharta

3.2) คณะกรรมการและการบริหาร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการของ Danaharta ซึ่งมีสมาชิก 9 คน ประกอบด้วย ประธาน (Non-executive Chairman) 1 คน กรรมการผู้จัดการ (Managing Director) 1 คน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐบาลกลาง 2 คน ตัวแทนจากภาคเอกชน 3 คน ตัวแทนจากชุมชนที่ดูแลด้านงานระหว่างประเทศ (International Community) 2 คน³⁶ โดยคณะกรรมการมีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบด้านนโยบายและการบริหารกิจการภายในและธุรกิจของ Danaharta นอกจากนี้คณะกรรมการยังมีอำนาจหน้าที่ใด ๆ ที่ระบุไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของ Danaharta อีกด้วย สำหรับกรรมการผู้จัดการจะดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้า

³⁴ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.10-14

³⁵ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.4

³⁶ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.5

เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร (CEO) ของ Danaharta และดูแลด้านการบริหารงานทั่วไป นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจแต่งตั้งกรรมการคนใด ๆ ให้ดำเนินการตามที่จำเป็นหรือเห็นสมควรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของ Danaharta ก็ได้

3.3) การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

ในส่วนของ 5 ของ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad Act 2000 ได้กำหนดให้ Danaharta มีอำนาจในการรับโอนหรือเข้าถือสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) สินเชื่อ (Credit Facility) หรือ การให้เงินกู้ประเภทต่าง ๆ และในรูปแบบใด ๆ ที่ได้ทำหรือเกิดขึ้นตามหลักการธนาคารของศาสนาอิสลาม (Islamic Banking Concepts) / การค้ำประกันหนี้ของบุคคลใด ๆ / การกระทำหรือธุรกรรมที่ธนาคารกลางแห่งมาเลเซียอาจประกาศกำหนดให้ถือเป็นสินเชื่อ (Credit Facility) ตาม Banking and Financial Institution Act 1989
- (2) ทรัพย์สิน (Property) ทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์
- (3) ธุรกิจต่าง ๆ และ/หรือ กิจการต่าง ๆ
- (4) สิทธิประโยชน์และหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น³⁷

โดยปกติการรับโอน เข้าถือหรือซื้อสินทรัพย์จากผู้โอนหรือผู้ขายจะขึ้นอยู่กับความสมัครใจของ Danaharta กับผู้โอนหรือผู้ขายสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม การรับโอน เข้าถือ หรือซื้อสินทรัพย์จากผู้โอนหรือผู้ขายบางประเภท (ได้แก่ นายหน้า ผู้จัดการกองทุน ที่ปรึกษาการลงทุน ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ Clearing House ฯลฯ) ซึ่งกฎหมายกำหนดโดยเฉพาะ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการหลักทรัพย์ (Securities Commission) ก่อน

ในการรับโอนหรือซื้อสินทรัพย์ Danaharta จะออกเอกสารใบรับรอง (Vesting Certificate) ประทับตราของ Danaharta ซึ่งเอกสารใบรับรองดังกล่าวถือเป็นหลักฐานว่า Danaharta ได้เข้าถือหรือรับโอนสินทรัพย์นับแต่วันที่เข้าถือหรือรับโอน (Vesting Date) ที่ระบุไว้ในเอกสารใบรับรองและสามารถไต่ถามยืนยันกับบุคคลใด ๆ ได้³⁸

³⁷ กิติพงษ์ จุฑาทิพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 146-147.

³⁸ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.14

เมื่อ Danaharta รับโอนหรือเข้าถือสินทรัพย์แล้ว ผู้ขายหรือผู้โอนสินทรัพย์จะได้รับการปลดหนี้หรือหน้าที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ ซึ่งได้เปิดเผยหรือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อ Danaharta ก่อนวันที่ Danaharta จะเข้าถือสินทรัพย์ (Disclosed Obligations) และ Danaharta จะได้รับโอนสิทธิ (รวมทั้งสิทธิในหลักประกัน) และหน้าที่ที่ได้มีการเปิดเผย ซึ่งผู้ขายหรือผู้โอนสินทรัพย์มีอยู่ตามกฎหมาย เอกสาร สัญญา หรือคำสั่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับสินทรัพย์ที่ได้รับโอนหรือซื้อ³⁹

การที่ Danaharta ได้รับโอนหรือซื้อสินทรัพย์จะไม่มีผล ดังต่อไปนี้

- (1) ทำให้ Danaharta ผู้โอนหรือผู้ขายสินทรัพย์หรือบุคคลใด ๆ ตกเป็นผู้ผิดหรือละเมิดสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ
- (2) ทำให้บุคคลใด ๆ มีสิทธิยกเลิกหรือแก้ไขข้อสัญญาหรือข้อตกลงหรือทำให้หน้าที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ถึงกำหนดชำระโดยพลัน หรือสามารถบังคับการปฏิบัติการชำระหนี้แตกต่างไปจากสิทธิที่บุคคลดังกล่าวมีอยู่เดิม
- (3) ทำให้ Danaharta ผู้โอนหรือผู้ขายสินทรัพย์หรือบุคคลใด ๆ ผิดกฎหมายหรือสัญญาที่จำกัดหรือห้ามขาย จำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์หรือเปิดเผยข้อมูล
- (4) ทำให้ผู้ค้ำประกันได้รับการปลดหนี้
- (5) เป็นการยกเลิกหรือทำให้สัญญาหรือหลักประกันใด ๆ สิ้นผล
- (6) เป็นการยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิ สิทธิประโยชน์ ลำดับแห่งสิทธิ หรือข้อยกเว้นใด ๆ ที่ผู้โอนหรือผู้ขายมีอยู่ ซึ่ง Danaharta ได้รับโอนหรือเข้าถือสินทรัพย์⁴⁰

3.4) การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

ในการจัดการสินทรัพย์และหนี้สิน จะมีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบดูแล (Oversight Committee) ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากกระทรวงการคลัง ธนาคารกลางแห่งมาเลเซียและคณะกรรมการหลักทรัพย์อย่างละ 1 คน เพื่อทำหน้าที่หลัก คือ อนุมัติการแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษ (Special Administrator) อนุมัติการแต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงิน (Financial Advisor) อนุมัติข้อเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ Danaharta เกี่ยวกับการขยายเวลาหรือการยกเลิกการพักชำระหนี้ (Moratorium) และ อนุมัติข้อเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ Danaharta เกี่ยว

³⁹ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.14-A

⁴⁰ กิติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี. คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย. หน้า 161-164.

กับการยกเลิกการแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษ⁴¹ ทั้งนี้ โดยคำชี้ขาดหรือการตัดสินใจของคณะกรรมการตรวจสอบดูแลถือเป็นที่สุด และมีผลผูกพันและไม่อยู่ภายใต้การพิจารณาหรือเพิกถอนของศาล

นอกจากการกำหนดประเภทของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่ Danaharta สามารถรับโอนได้ไว้ในส่วนที่ 5 ของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ใน Section 21 ยังได้กำหนดให้บริษัทหรือบุคคลใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ Danaharta รับโอน ชื่อ หรือเข้าถือ เป็น "บุคคลที่ได้รับผลกระทบ" (Affected Person) อีกด้วย ซึ่งบุคคลที่ได้รับผลกระทบนี้ กฎหมายกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพประเภทหนึ่งด้วยเช่นกัน

เพื่อความชัดเจนในการจัดการและบริหารสินทรัพย์ที่ Danaharta ได้รับโอนหรือเข้าถือยิ่งขึ้นไปอีก กฎหมายจึงได้มีการกำหนดนิยามของคำว่า "บุคคลที่ได้รับผลกระทบ" ไว้ใน Section 21 โดยให้หมายความถึง

- (1) บริษัทใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบได้สินเชื่อใด ๆ ต่อ Danaharta หรือบริษัทลูกของ Danaharta ("บุคคลที่ได้รับผลกระทบขั้นต้น" หรือ Primary Affected Person) ซึ่งถือเป็นลูกหนี้ขั้นต้นที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ Danaharta ได้รับโอน ชื่อ หรือ เข้าถือ
- (2) บริษัทลูกของบุคคลที่ได้รับผลกระทบขั้นต้น
- (3) บริษัทใด ๆ ที่ได้ให้หลักประกันความรับผิดชอบหรือการปฏิบัติตามหน้าที่ของบุคคลใด ๆ ต่อ Danaharta หรือบริษัทลูกของ Danaharta
- (4) บริษัทใด ๆ ซึ่งหุ้นทุนในบริษัทอย่างน้อย 2% ได้ถูกจำหน่ายหรือให้ไว้เป็นหลักประกันความรับผิดชอบหรือการปฏิบัติตามหน้าที่ของบุคคลใด ๆ ต่อ Danaharta หรือบริษัทลูกของ Danaharta⁴²

หลังจากที่ Danaharta ได้รับโอนหรือเข้าถือสินทรัพย์ คณะกรรมการหรือผู้ถือหุ้นเสียงข้างมากของบุคคลที่ได้รับผลกระทบอาจขอต่อคณะกรรมการตรวจสอบดูแล โดยผ่านทาง Danaharta หรือ Danaharta อาจร้องขอต่อคณะกรรมการตรวจสอบดูแลเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้

⁴¹ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.22

⁴² Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.21

บริหารพิเศษของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ⁴³ หากเห็นว่าบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ไม่สามารถหรือมีความเป็นไปได้ว่าจะไม่สามารถชำระหนี้สินของตน หรือไม่สามารถ หรือมีความเป็นไปได้ว่าจะไม่สามารถปฏิบัติตามชำระหนี้หรือข้อผูกพันที่มีต่อเจ้าหนี้ทั้งหลายของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ⁴⁴

เมื่อ Danaharta เสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบดูแล (ไม่ว่าเนื่องจากได้รับการร้องขอจากบุคคลที่ได้รับผลกระทบหรือเห็นสมควรเอง) ให้แต่งตั้งผู้บริหารพิเศษของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ⁴⁵ นอกจากนี้หาก Danaharta เห็นสมควรและคณะกรรมการตรวจสอบพิเศษดูแลอนุมัติ Danaharta อาจแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษหรือแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษคนใหม่เพื่อทำหน้าที่แทนผู้บริหารพิเศษคนเดิมได้ นอกจากนี้ยังสามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระได้อีกด้วย โดยกฎหมายได้กำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารพิเศษ และที่ปรึกษาอิสระไว้ด้วยใน Section 51 และ 52

3.5) วิธีการปรับโครงสร้างหนี้

หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้บริหารพิเศษจะต้องเตรียมดำเนินการเพื่อจัดการและบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบโดยเร็วที่สุด โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

- (1) จัดเตรียมและเสนอแผนการจัดการและบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบต่อ Danaharta⁴⁶
- (2) เมื่อได้รับข้อเสนอแผน Danaharta จะพิจารณาแผน โดยมีที่ปรึกษาทางการเงิน ซึ่ง Danaharta แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาทางการเงินจะต้องจัดทำรายการ (Report) เกี่ยวกับความเหมาะสมของแผน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย และผู้ถือหุ้นของบุคคลที่ได้รับผลกระทบเพื่อเสนอต่อ Danaharta⁴⁷
- (3) หลังจาก Danaharta พิจารณาเห็นชอบข้อเสนอแผนของผู้บริหารพิเศษแล้ว Danaharta จะต้องส่งข้อเสนอแผนและรายงานของที่ปรึกษาทางการเงินให้แก่บุคคลที่ได้รับผลกระทบและเจ้าหนี้มีประกันพิจารณา รวมทั้งส่งหนังสือเรียก

⁴³ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.23

⁴⁴ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.25

⁴⁵ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.24

⁴⁶ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.44 & 45

⁴⁷ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.44

ประชุมถึงเจ้าหนี้มีประกันของบุคคลที่ได้รับผลกระทบล่วงหน้า เพื่อประชุมเจ้าหนี้ มีประกันในการอนุมัติหรือปฏิเสธข้อเสนอแผนที่ผู้บริหารพิเศษจัดทำขึ้น⁴⁸

- (4) ในกรณีที่เสียงข้างมากของเจ้าหนี้มีประกันที่เข้าประชุมเจ้าหนี้ลงมติอนุมัติข้อเสนอแผน ข้อเสนอแผนดังกล่าวจะใช้เป็นแผนในการจัดการและบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบต่อไป โดยแผนดังกล่าวจะมีผลผูกพันบุคคลที่ได้รับผลกระทบรวมทั้งกรรมการและผู้ถือหุ้นของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ⁴⁹

อย่างไรก็ตาม หากข้อเสนอแผนดังกล่าวไม่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุม Danaharta อาจะสั่งให้ผู้บริหารพิเศษยื่นข้อเสนอแผนอันใหม่ หรืออาจแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษรายใหม่เข้ามาดำเนินการแทนผู้บริหารพิเศษรายเดิมก็ได้⁵⁰

ในการดำเนินการตามแผนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้มีประกัน ผู้บริหารพิเศษมีอำนาจจัดการบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบโดยวิธีการต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในแผนซึ่งใน Section 30 และ Second Schedule of the Act ได้กำหนดให้รวมถึงวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) เจรจาและประนีประนอมหนี้ระหว่างบุคคลที่ได้รับผลกระทบกับเจ้าหนี้ทั้งหมดหรือบางราย ผู้ถือหุ้นของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ และลูกหนี้ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (2) เพิ่มทุน ลดทุน หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (3) ขายทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (4) โอนหุ้น สินทรัพย์ หนี้สิน หน้าที่ และความรับผิดทุกประเภทหรือประเภทใด ๆ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของบุคคลที่ได้รับผลกระทบให้บุคคลหรือบริษัทอื่น
- (5) ฟ้องร้องหรือต่อสู้คดีที่เกี่ยวกับบุคคลที่ได้รับผลกระทบที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณา
- (6) ชำระบัญชีของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ โดยไม่จำเป็นต้องเลิกกิจการ

⁴⁸ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.46

⁴⁹ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.47 & 49

⁵⁰ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.50

- (7) ปรับโครงสร้าง ควบคุมกิจการ หรือการทำการอื่น ๆ เกี่ยวกับบุคคลที่ได้รับผลกระทบตามที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่มีประกัน

ผู้บริหารพิเศษของบุคคลที่ได้รับผลกระทบจะมีอำนาจจัดการและบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งโดยคณะกรรมการตรวจสอบดูแล⁵¹ และจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบดูแลโดยคำแนะนำของ Danaharta มีคำสั่งให้ยกเลิกการแต่งตั้งและ/หรือถอดถอนจากตำแหน่ง

เมื่อผู้บริหารพิเศษเข้ามามีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินของบุคคลที่ได้รับผลกระทบแล้ว ให้ถือว่าผู้บริหารพิเศษเป็นตัวแทนของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ⁵² และห้ามมิให้บุคคลอื่นใดเข้ามายุ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้บริหารพิเศษ⁵³ และผู้บริหารพิเศษมีอำนาจในการสั่งให้ผู้บริหารเดิมหรือพนักงานของบุคคลที่ได้รับผลกระทบส่งมอบทรัพย์สิน สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินให้แก่ผู้บริหารพิเศษได้⁵⁴

3.6) อำนาจของผู้บริหารพิเศษ

นอกจากอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในแผนจัดการและบริหารบุคคลที่ได้รับผลกระทบซึ่งได้รับอนุมัติจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่มีประกันแล้ว ผู้บริหารพิเศษจะเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการและบริหารบุคคลผู้ได้รับผลกระทบในฐานะเจ้าหน้าที่และตัวแทนของผู้ได้รับผลกระทบทั้งในด้านโครงสร้างหนี้และโครงสร้างกิจการของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งรวมทั้งอำนาจกระทำการตาม Section 30, 37-40, 42, 42A, 43& Second Schedule of the Act ดังนี้

- (1) กระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อการจัดการสินทรัพย์และกิจการภายในของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (2) ถอดถอนหรือแต่งตั้งกรรมการของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ แม้ว่าจะไม่เป็นไปตามหนังสือบริคณห์สนธิหรือข้อบังคับของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ

⁵¹ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.28

⁵² Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.32

⁵³ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.34

⁵⁴ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.36

- (3) เข้าถือ เรียกรับ และรวบรวมสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้งดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าว
- (4) ขายหรือจำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบโดยวิธีต่าง ๆ
- (5) ระดมทุนหรือกู้ยืมเงิน และนำสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบเป็นหลักประกัน
- (6) แต่งตั้งนักบัญชีหรือบุคคลที่มีคุณสมบัติมาช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารพิเศษ
- (7) กระทำการใด ๆ และลงนามในเอกสารแทนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (8) ดำเนินธุรกิจของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (9) ฟ้องร้อง หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในนามของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (10) ไม่ปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยงการโอน จำนอง ส่งมอบสินค้า ชำระหนี้หรืออื่น ๆ ซึ่งถือเป็นการที่บุคคลที่ได้รับผลกระทบ กระทำหรือยินยอมให้กระทำโดยให้เปรียบแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายล้มละลาย
- (11) จัดตั้งบริษัทลูกของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (12) โอนสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังบริษัทลูกของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (13) เช่าทรัพย์สินใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบและนำทรัพย์สินของบุคคลที่ได้รับผลกระทบออกให้เช่า
- (14) ทำการเจรจาและประนีประนอมยอมความในนามของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (15) เรียกให้ผู้ถือหุ้นของบุคคลที่ได้รับผลกระทบชำระค่าหุ้นที่ยังขาดอยู่
- (16) ดำเนินคดีแพ่งและคดีล้มละลายต่อลูกหนี้ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบและรับชำระหนี้ทรัพย์สิน หรือเงินปันผลที่บุคคลที่ได้รับผลกระทบมีสิทธิได้รับ
- (17) ต่อสู้คดีที่ร้องขอให้มีการชำระบัญชีของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- (18) ชำระหนี้หรือปฏิบัติการชำระหนี้ที่จำเป็น
- (19) กระทำการใด ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับอำนาจในการจัดการและบริหารสินทรัพย์ของบุคคลผู้ได้รับผลกระทบ

3.7) กระบวนการพิเศษที่ใช้ในการปรับโครงสร้างหนี้

ภายในเวลานับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการตรวจสอบดูแลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้บริหารพิเศษของบุคคลที่ได้รับผลกระทบจนถึงวันครบกำหนด 12 เดือนนับจากวันแต่งตั้งดังกล่าว

หรือระยะเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบดูแลอาจมีคำสั่งเห็นชอบ จะมีกระบวนการพิเศษทางกฎหมายเกิดขึ้น หรือที่เรียกว่า Moratorium Period⁵⁵ ซึ่งมีผลดังนี้

- (1) หากมีการร้องขอต่อศาลให้ชำระบัญชีหรือเลิกกิจการของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ศาลจะต้องยกคำร้องดังกล่าว
- (2) บุคคลที่ได้รับผลกระทบไม่มีสิทธิลงมติให้มีการชำระบัญชีหรือเลิกกิจการ
- (3) ห้ามมิให้มีการตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ชำระบัญชี หรือผู้จัดการทรัพย์สินของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ โดยหากมีการตั้งก่อนหน้านี้ ให้คำสั่งตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ชำระบัญชี หรือผู้จัดการทรัพย์สินของบุคคลที่ได้รับผลกระทบเป็นอันระงับไป
- (4) ห้ามบุคคลใดกระทำการบังคับคดีต่อทรัพย์สินของบุคคลที่ได้รับผลกระทบตามคำพิพากษาของศาล ก่อหรือบังคับหลักประกันเกี่ยวกับสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบ หรือหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่ต่อบุคคลที่ได้รับผลกระทบ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจาก Danaharta
- (5) ห้ามดำเนินการตามกฎหมายฟ้องร้องคดีบังคับสิทธิที่มีอยู่ต่อบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ผู้ค้ำประกัน หรือสินทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับผลกระทบหรือผู้ค้ำประกัน เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจาก Danaharta⁵⁶

การที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจแก่ Danaharta ในการดำเนินการดังกล่าวสามารถช่วยแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพในมาเลเซียได้อย่างมาก เนื่องจากกฎหมายให้อำนาจแก่ Danaharta ค่อนข้างมาก ยิ่งไปกว่านั้นการแต่งตั้งผู้ที่มีความชำนาญเข้ามาเป็นผู้บริหารพิเศษยังเป็นปัจจัยที่ช่วยให้การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งหากไม่มีผู้เข้ามาช่วยดำเนินการดังกล่าวแล้ว อาจจะเป็นเหตุให้สถาบันการเงินต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาเองโดยการดำเนินคดีมากขึ้น ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพแต่อย่างใด

⁵⁵ Pengurusan Danaharta Nasional Berhad (Amendment) Act 2000 S.41

⁵⁶ กิตติพงษ์ อรุณพัฒน์พงศ์ และคณะเบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี, คู่มือกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 230-233.

2.3 การจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทย

การจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทยมีขึ้นหลังจากเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ โดยเป็นหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ทั้งในรูปแบบกระจายศูนย์ (Decentralized AMC) ซึ่งได้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ระบบสถาบันการเงิน (บบส.) และ แบบรวมศูนย์ (Centralized AMC) ซึ่งได้แก่องค์กรปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทยนี้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับดังต่อไปนี้

2.3.1 พัฒนาการของการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพในประเทศไทย

วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อฐานะของสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans – NPLs) ที่มีระดับสูง ทำให้สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์เกือบทุกแห่งในประเทศต้องประสบกับภาวะขาดทุน และบางแห่งขาดสภาพคล่องทางการเงินอย่างมากจนถึงขนาดต้องปรับโครงสร้างองค์กรด้วยการร่วมทุนกับต่างประเทศ ซึ่งปัญหานี้รัฐบาลได้นำมาตรการต่างๆ มาใช้เพื่อลดผลกระทบต่อการดำเนินงานของสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งออกมาตรการแผนการฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน ซึ่งส่วนหนึ่งของแผนการฟื้นฟูคือการแยกสินทรัพย์ด้วยคุณภาพออกจากสินทรัพย์ปกติ ซึ่งการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพในประเทศไทย มีพัฒนาการมาจากการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

1) องค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน - ปร.ส.

(The Financial sector Restructuring Authority – FRA)

เนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 2540 ทำให้มีการสั่งระงับการดำเนินการสถาบันการเงิน กล่าวคือ ได้มีการสั่งระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 56 บริษัท ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หลังจากนั้นก็ได้มีการตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.2540 ขึ้น เพื่อดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการดังกล่าว ในพระราชกำหนดนี้ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้น โดยเรียกว่า "องค์กรเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน" หรือ "ปร.ส." มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการทั้ง 56 แห่ง ช่วยเหลือผู้ฝากเงิน และเจ้าหน้าที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ และชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการในกรณีที่บริษัทดังกล่าวไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ ต่อมาก็ได้มีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน หรือ บบส. (Asset Management Corporation – AMC) เพื่อรับซื้อสินทรัพย์ด้วย

คุณภาพของสถาบันการเงินทั้ง 56 แห่งข้างต้น และธนาคารพาณิชย์ของรัฐ ตาม พ.ร.ก.การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.2540 และ พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน พ.ศ.2540 ตามลำดับ

2) บริษัทบริหารสินทรัพย์ - บ.บ.ส.

(Asset Management Corporation – AMC)

ต่อมาทางการได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ของแต่ละแห่งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 โดยกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ เพื่อแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ด้วยการแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมา แล้วนำไปขายหรือโอนสินทรัพย์รวมทั้งหลักประกันของสินทรัพย์เหล่านั้นให้แก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จุดประสงค์หลักเพื่อช่วยจัดการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPLs ของระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน และลดจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ เพื่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าวค่อนข้างเป็นไปได้ อย่างล่าช้าถึงแม้ว่าจะมีการแยกหนี้ดีและหนี้เสียในการจัดการแล้วก็ตาม สาเหตุอาจมาจากการที่สถาบันการเงินจะต้องทำงบการเงินโดยรวมผลการดำเนินงานเข้าด้วยกัน ซึ่งหากบริษัทบริหารสินทรัพย์ดำเนินการได้ไม่ดี ก็อาจส่งผลกระทบต่องบการเงินรวมของสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าของได้⁵⁷

3) คณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ - ค.ป.น.

(Corporate Debt Restructuring Advisory Committee – CDRAC)

คณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (ค.ป.น.) เป็นหน่วยงานที่มีได้จดทะเบียนเป็นบริษัท จัดตั้งขึ้นโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเป็นตัวกลางในการที่จะเชื่อมโยงให้เจ้าหนี้ที่เป็นสถาบันการเงินและลูก

⁵⁷ กุลกานต์ ตันติเตมิต, "การแก้ไขปัญหา NPLs โดยการจัดตั้ง AMC," *การเงินการคลัง* 48 : 34.

หนี้เข้ามาเจรจาเพื่อปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามเงื่อนไขและภายในกรอบระยะเวลาตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งส่งผลให้เจ้าหนี้ทุกรายมีโอกาสได้รับชำระหนี้ที่เหมาะสมและเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมทั้งเจ้าหนี้ในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเจ้าหนี้ที่มีหลักประกันและไม่มีหลักประกันด้วย นอกจากนี้ เจ้าหนี้จะมีผู้ประสานงานให้กระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและรวดเร็วขึ้น และเจ้าหนี้จะทราบขั้นตอนและกำหนดเวลาในการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้อย่างเป็นระบบและมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน สำหรับทางด้านลูกหนี้ จะทำให้ลูกหนี้สามารถเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับเจ้าหนี้สถาบันการเงินต่าง ๆ ได้สะดวกมากขึ้นและสำเร็จเร็วขึ้น โดยสามารถเจรจาผ่านทางสถาบันแกนนำ หรือคณะกรรมการเจ้าหนี้ที่ได้รับการแต่งตั้งได้

การดำเนินการของ ค.ป.น. นี้มิได้เป็นการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินเหมือนกับ ป.ร.ส. หรือ บ.บ.ส. และไม่มีอำนาจในการดำเนินการเช่นนั้นด้วย หากแต่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกัน กล่าวคือ เป็นการหาวิธีช่วยลดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPLs ออกจากระบบสถาบันการเงินให้ได้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม วิธีการของ ค.ป.น. ดังกล่าว ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก เนื่องจากการดำเนินการของ ค.ป.น. มีลักษณะเป็นการแทรกแซงการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างสถาบันการเงินกับลูกหนี้ และมีลักษณะเป็นการกดดันทั้งลูกหนี้และเจ้าหนี้มากจนเกินไปเนื่องจากกฎเกณฑ์และระเบียบของ ค.ป.น. ค่อนข้างเคร่งครัด ซึ่งทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี

4.) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บ.ส.ท.)

(Thai Asset Management Corporation – TAMC)

การที่สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์เอกชนแต่ละแห่งได้จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ของตนเองขึ้นนั้น ไม่สามารถแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถึงแม้ว่าสถาบันการเงินจะได้จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ขึ้น และทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าลดลงในสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งระบบ เนื่องจากสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งต่างก็มีนโยบายในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของตนแตกต่างกันไปไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันและเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ทำให้ลูกหนี้มีอำนาจในการต่อรองมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการลดหนี้มีปัญหา ดังนั้น การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ของตนเองขึ้น อาจแก้ปัญหาในภาคเศรษฐกิจโดยรวมได้ช้า ไม่ทันการและย่อมส่งผลเสียต่อภาคการเงินของประเทศและยังอาจลุกลามไปยังภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ อีกด้วย

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ได้มีแนวคิดในการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือที่เรียกกันว่า TAMC ขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ระดับประเทศ ซึ่งปัจจุบันสถาบันการเงินยังมีภาระต้องดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยลดปัญหาของสถาบันการเงิน โดยบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะทำหน้าที่ดำเนินการรับซื้อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและภาคเอกชนไปบริหาร เป็นจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 1.35 ล้านบาท หรือเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 28 ของสินเชื่อบริษัทของสถาบันการเงิน⁵⁸ โดยมีมุ่งหวังเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระบบสถาบันการเงินที่อยู่ในระดับสูงให้ลดลงอย่างรวดเร็วและอำนวยความสะดวกต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 ได้มีการประกาศใช้ เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2544

2.3.2 แนวคิดการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยนั้นเป็นทางออกประการหนึ่งในการลดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ระดับประเทศ โดยการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ทั้งของรัฐและเอกชนแต่ละแห่งมาสู่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเพื่อบริหารจัดการหรือขายต่อเพื่อให้เกิดมูลค่าสูงสุด ทั้งนี้การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแนวคิด ดังต่อไปนี้

(1) เพื่อแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้อย่างเบ็ดเสร็จ เนื่องจากการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เป็นการบริหารสินทรัพย์ขนาดใหญ่ โดยมีต้นทุนการดำเนินงานในระดับต่ำ มีรัฐเป็นเจ้าของเพียงรายเดียว จึงเป็นเรื่องง่ายในการดำเนินการจัดการ การบริหารงาน การประណอมหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ หรือการปรับโครงสร้างกิจการ ทำให้การแก้ปัญหา NPL สามารถดำเนินได้รวดเร็วขึ้น

(2) เพื่อให้ลูกหนี้ดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เนื่องจากกฎหมายบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยนี้เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจทั้งหลายสามารถฟื้นตัวได้โดยมิได้มุ่งที่จะให้เปรียบฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือบุคคลภายนอกอื่นใดก็ตาม และมีได้มุ่งหวังเพียงแต่จะกอบโกยผลประโยชน์ให้สูงที่สุด แต่มุ่งหวังให้ลูกหนี้สามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินและสามารถประกอบธุรกิจต่อไปได้ตามปกติ

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 35.

(3) เพื่อช่วยให้สถาบันการเงินแข็งแกร่งขึ้น เนื่องจากการลดจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ออกจากระบบสถาบันการเงินเป็นการถาวร จะช่วยลดภาระการสำรองและการเพิ่มทุน อันจะส่งผลให้สถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์สามารถบริหารงานให้มีผลประกอบการดีขึ้น มีฐานะเงินกองทุนที่แข็งแกร่งขึ้น และมีความพร้อมในการขยายสินเชื่อประเภทต่าง ๆ

(4) เพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เนื่องจากเมื่อสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์หมดภาระในเรื่องหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แล้ว ก็จะทำให้ปล่อยสินเชื่อไปสู่ภาคธุรกิจได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจสามารถฟื้นตัวได้ อันจะเป็นการช่วยผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ภาวะปกติได้เร็วขึ้นและเอื้อต่อการปรับโครงสร้างของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศให้ฟื้นตัวอย่างมีเสถียรภาพ

2.4 บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (Thai Asset Management Corporation – TAMC)

ในส่วนี้ผู้เขียนขอกล่าวถึงรายละเอียดของกฎหมายบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ในประเด็นที่ควรรู้ก่อน เพื่อที่จะทำความเข้าใจกฎหมายดังกล่าวในเบื้องต้น

2.4.1 ความจำเป็นในการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

ตามแนวคิดการจัดตั้ง บสท. ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นที่จะต้องจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยขึ้น เนื่องจากประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง จนทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระสินเชื่อที่มีกับสถาบันการเงินได้ ส่งผลให้สินเชื่อเหล่านี้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากปล่อยให้ปัญหาดังกล่าวมีอยู่ต่อไป ฐานะของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องจะเกิดปัญหาอย่างรุนแรงและกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องมีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่แก้ไขปัญหาหนี้ที่ค้างชำระของลูกหนี้สถาบันการเงินทั้งของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็วด้วยการรับโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงิน เพื่อนำมาบริหารจัดการตามแนวทางของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเอง ทั้งนี้ โดยจะต้องพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระอยู่ได้และให้ลูกหนี้เหล่านั้นสามารถดำเนินกิจการของตนเองต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวมและจะส่งผลดีต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ⁵⁹

⁵⁹ หมายเหตุท้ายพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544

2.4.2 ความหมายและวัตถุประสงค์ของ บสท.

บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดย พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น⁶⁰ มีวัตถุประสงค์ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรับโครงสร้างหนี้และปรับโครงสร้างกิจการของลูกค้าหนี้ด้วยคุณภาพ ทั้งนี้ โดยการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ รวมตลอดทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น หรือโดยการเข้ามาตราการอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ⁶¹

2.4.3 สถานะภาพขององค์กร

บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือ บ.ส.ท. เป็นองค์กรของรัฐที่มีไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกำหนด โดยมีชื่อว่าบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (Thai Asset Management Corporation - TAMC) โดยมาตรา 9 กำหนดให้ บสท.มีทุนประเดิมเป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท โดยแบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวนหนึ่งร้อยล้านหุ้น มีมูลค่าหุ้นละ 10 บาท และหุ้นดังกล่าวถือโดยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินทั้งหมด และมาตรา 10 กำหนดให้การเพิ่มทุนของ บสท. ให้กระทำโดยการออกหุ้นใหม่ และต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน นอกจากนี้ บสท. อาจเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ประชาชนหรือบุคคลใดๆ ก็ได้ตามวิธีการและเงื่อนไขที่ บสท. กำหนด โดยไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

บสท.ไม่มีฐานะเป็นส่วนราชการ ไม่มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ แต่มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น บสท. จึงไม่อยู่ภายใต้กฎหมายส่วนราชการและไม่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐวิสาหกิจ แต่อยู่ภายใต้กฎหมายหน่วยงานของรัฐเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นต้น เมื่อ บสท. เป็นหน่วยงานของรัฐ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของ บสท. จึงต้องเป็นไปตามพรบ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มาตรา 5 และ 6 ซึ่งหมายความว่าหากเจ้าหน้าที่ของ บสท. ได้กระทำละเมิดเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย หากเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้เสียหายต้องฟ้อง บสท. โดยตรง จะฟ้องเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมิได้ และเนื่องจาก บสท. มี

⁶⁰ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 5

⁶¹ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 7

ได้ถูกกำหนดว่าให้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด จึงให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบ กล่าวคือผู้เสียหายต้องฟ้องกระทรวงการคลังให้รับผิดชอบ⁶²

2.4.4 อำนาจของ บสท.

บสท. มีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ และมีอำนาจตามมาตรา 8 ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจํานำ รับจํานอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงิน หรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
- (2) จัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจใด ๆ อันเกี่ยวกับลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ
- (3) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์ไทยกำหนด
- (4) ค้ำประกันสินเชื่อแก่ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา หรือรับรอง รับอาวัล หรือสอดเข้าแก้หน้า ในตัวเงิน
- (5) กู้หรือยืมเงิน
- (6) ออกหุ้นกู้ ตัวเงิน หรือตราสารหนี้
- (7) ให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมา
- (8) ลงทุนในพันธบัตรหรือตราสารของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (9) ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแห่งหนี้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้อง
- (10) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ บสท.⁶³

⁶² มานิต วิทยาเต็ม, คำอธิบายกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิมพ์อักษร, 2544), หน้า 7.

⁶³ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 8

เหตุที่กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจพิเศษแก่ บสท. เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินซึ่งค้างค้ำมานานหลายปีให้เสร็จสิ้นโดยรวดเร็ว โดยมุ่งให้ประโยชน์แก่ประเทศส่วนรวม เนื่องจากในอดีต การปรับโครงสร้างหนี้เป็นไปอย่างล่าช้า และเผชิญกับปัญหาหนี้เสียย้อนกลับมา (Re-Entry NPL) ซึ่งไม่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายใด อย่างไรก็ตาม การที่ บสท. ให้อำนาจเงินหรือค้ำประกันสถาบันการเงินที่ให้อำนาจแก่ลูกหนี้ด้วยคุณภาพนั้น กฎหมายไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่ บสท. เป็นกรณีพิเศษ กล่าวคือ ไม่ถือว่าเป็นเจ้าหนี้บุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้รายอื่น ๆ⁶⁴

นอกจากอำนาจของ บสท. ดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว บสท. คณะกรรมการ และคณะกรรมการบริหาร ยังได้รับความคุ้มครองพิเศษ ไม่ต้องถูกบังคับด้วยกฎหมายศาลปกครองด้วย ดังที่มาตรา 11 กำหนดไว้ว่า ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

- (1) การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. ตามพระราชกำหนดฉบับนี้
- (2) การออกระเบียบหรือข้อบังคับ คำสั่ง คำวินิจฉัย การอนุญาต และการกระทำอื่นใดของคณะกรรมการ บสท. และคณะกรรมการบริหาร อันเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตามพระราชกำหนดฉบับนี้⁶⁵

เหตุผลที่กฎหมายให้ความคุ้มครอง บสท. และคณะกรรมการดังกล่าวก็เนื่องจากพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ให้อำนาจแก่ บสท. ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ และการออกระเบียบข้อบังคับต่างๆ ซึ่งเป็นอำนาจที่กว้างขวาง และมีอำนาจพิเศษบางประการในการจัดการเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพโดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาล ดังนั้นจึงจำเป็นองตรากฎหมายให้ความคุ้มครองแก่ บสท. และคณะกรรมการดังกล่าวไม่ต้องถูกกล่าวหาฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลปกครอง อย่างไรก็ตาม กฎหมายไม่ห้ามผู้ที่ได้รับความเสียหายฟ้องคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของ บสท. เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาลยุติธรรมเกี่ยวกับเรื่องละเมิดทางแพ่ง หรือการกระทำความผิดทางอาญาอื่นๆ อีกประการหนึ่ง เนื่องจาก บสท. เป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของ บสท. จึงต้องอยู่ภายใต้กฎหมายคือ พรบ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2520 ด้วย⁶⁶

⁶⁴ มานิต วิทยาเต็ม, คำอธิบายกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 9.

⁶⁵ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 11

⁶⁶ มานิต วิทยาเต็ม, คำอธิบายกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย, หน้า 10.

2.4.5 โครงสร้างองค์กรและคณะกรรมการและการบริหารของ บสท.

โครงสร้างองค์กรของ บสท. แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- (1) ระดับนโยบาย จะมีคณะกรรมการกลาง (Supervisory Board) ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี ทำหน้าที่กำหนดนโยบายโดยรวม
- (2) ระดับการบริหารจัดการ จะมีคณะกรรมการบริหารและกรรมการผู้จัดการ กำหนดกลยุทธ์ในการบริหารงาน
- (3) ระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วยคณะกรรมการจัดการและหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ ทำหน้าที่บริหารหนี้ที่ได้รับโอนมา

เนื่องจาก บสท. เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายโดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 ดังนั้น คณะกรรมการของ บสท. จึงต้องตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งโครงสร้างของ บสท. สามารถแยกพิจารณาได้ 3 ส่วน ดังนี้

- (1) คณะกรรมการของ บสท.
- (2) คณะกรรมการบริหาร
- (3) กรรมการผู้จัดการ

(1) คณะกรรมการของ บสท.

กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง กรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบเอ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน สมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และประธานกรรมการบริหารเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง⁶⁷

จากหลักกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบเอ็ดคน โดยต้องขอความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชน 3 คน ได้แก่ สภาอุตสาหกรรม

⁶⁷ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 12

กรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ซึ่งคณะกรรมการของ บสท. ตามมาตรา 18 นี้ถือว่ายู่ในโครงสร้างขององค์กรในระดับนโยบาย

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (มาตรา 18)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ บสท. ภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 อำนาจหน้าที่เช่นนี้รวมถึง

- (1) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นของ บสท.
- (2) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี รวมทั้งการตรวจสอบและสอบบัญชีภายในของ บสท.
- (3) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินกิจการของ บสท.
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น
- (5) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกระบวนการในการบริหารสินทรัพย์ ด้วยคุณภาพ
- (6) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับรู้และคำนวณผลกำไรหรือขาดทุนของการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท.
- (7) พิจารณาให้ความเห็นขอขบประมาณของ บสท.
- (8) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษา หรืออนุกรรมการ เพื่อดำเนินการใด ๆ แทนคณะกรรมการ
- (9) ออกข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการบริหารงานหรือดำเนินกิจการของ บสท.⁶⁸

จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการ บสท. มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ บสท. ภายในขอบวัตถุประสงค์ รวมถึงกำหนดข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในเรื่องต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นขอขบประมาณของ บสท. และแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษา หรืออนุกรรมการด้วย อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่วนใหญ่ เป็นเรื่องการออกข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นขอขบมีเพียงเรื่องเดียวคือขบประมาณของ บสท.

⁶⁸ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 18

สำหรับความรับผิดชอบของประธานกรรมการและกรรมการนั้น มาตรา 28 กำหนดไว้ว่าประธานกรรมการและกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีฝ่าฝืนกฎหมาย ทุจริต หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมการได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกระบวนการในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพแล้ว แม้ปรากฏว่ากรรมการผู้จัดการบริหารแล้วขาดทุน ประธานกรรมการและกรรมการก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

(2) คณะกรรมการบริหาร

มาตรา 19 กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสามคน และให้กรรมการผู้จัดการเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ซึ่งในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร กฎหมายให้กระทรวงการคลังเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งสองคน ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนฟื้นฟูสภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เสนอชื่อหน่วยงานละหนึ่งคน และสถาบันการเงินเอกชนร่วมกันเสนอชื่อสองคน

การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารนั้น กฎหมายเปิดโอกาสให้ทั้งภาครัฐและเอกชนเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้ง โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐได้กระจายสัดส่วนออกไป ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ได้บุคคลที่เหมาะสมจากหลากหลายหน่วยงาน

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร (มาตรา 22)

คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตลอดจนกำหนดกรอบ และวิธีการในการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) อนุมัติหรือวินิจฉัยสั่งการในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ และการปรับโครงสร้างกิจการของลูกค้า การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การชำระบัญชีของลูกค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

- (2) ติดตาม และประเมินผลการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและการดำเนินงานทั่วไป เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย กรอบและวิธีการที่วางไว้
- (3) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะที่ปรึกษา หรืออนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการใด ๆ แทน คณะกรรมการบริหาร
- (4) อนุมัติการแต่งตั้งพนักงานระดับบริหาร
- (5) ว่าจ้างบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ
- (6) จัดให้มีระบบข้อมูลและจัดหาข้อมูลที่เป็นให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (7) จัดหาแหล่งเงินทุนและพันธมิตรร่วมทุน เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้
- (8) รายงานผลการดำเนินงานในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพต่อคณะกรรมการทุกไตรมาสเดือน
- (9) รับผิดชอบและดำเนินการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ

คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตลอดจนกำหนดกรอบและวิธีในการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการในเรื่องต่างๆ ซึ่งเรื่องที่น่าจะสำคัญที่สุดได้แก่การอนุมัติหรือวินิจฉัยสั่งการ ในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ และการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การชำระหนี้ของลูกหนี้ และเมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารแล้ว เห็นได้ว่าคณะกรรมการบริหารอยู่ในโครงสร้างขององค์กรในระดับการบริหารจัดการ

(3) กรรมการผู้จัดการ

กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกผู้ซึ่งมีความรู้ความชำนาญ ในกิจการของ บสท. เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ซึ่งผู้ที่จะเป็นกรรมการผู้จัดการนี้มีข้อห้ามมากมาย โดยเฉพาะไม่ให้เป็นพนักงาน ลูกจ้าง หรือกรรมการของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. และยังคงไม่เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการพนักงาน หรือลูกจ้างของบุคคลใด⁶⁹ จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้ที่จะเป็นกรรมการผู้จัดการจะเป็นพนักงาน ลูกจ้าง หรือกรรมการบุคคลใดไม่ได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะ เป็นของเอกชน หรือรัฐก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้กรรมการผู้จัดการสามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาให้แก่ บสท.

⁶⁹ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 21

อำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการ (มาตรา 23)

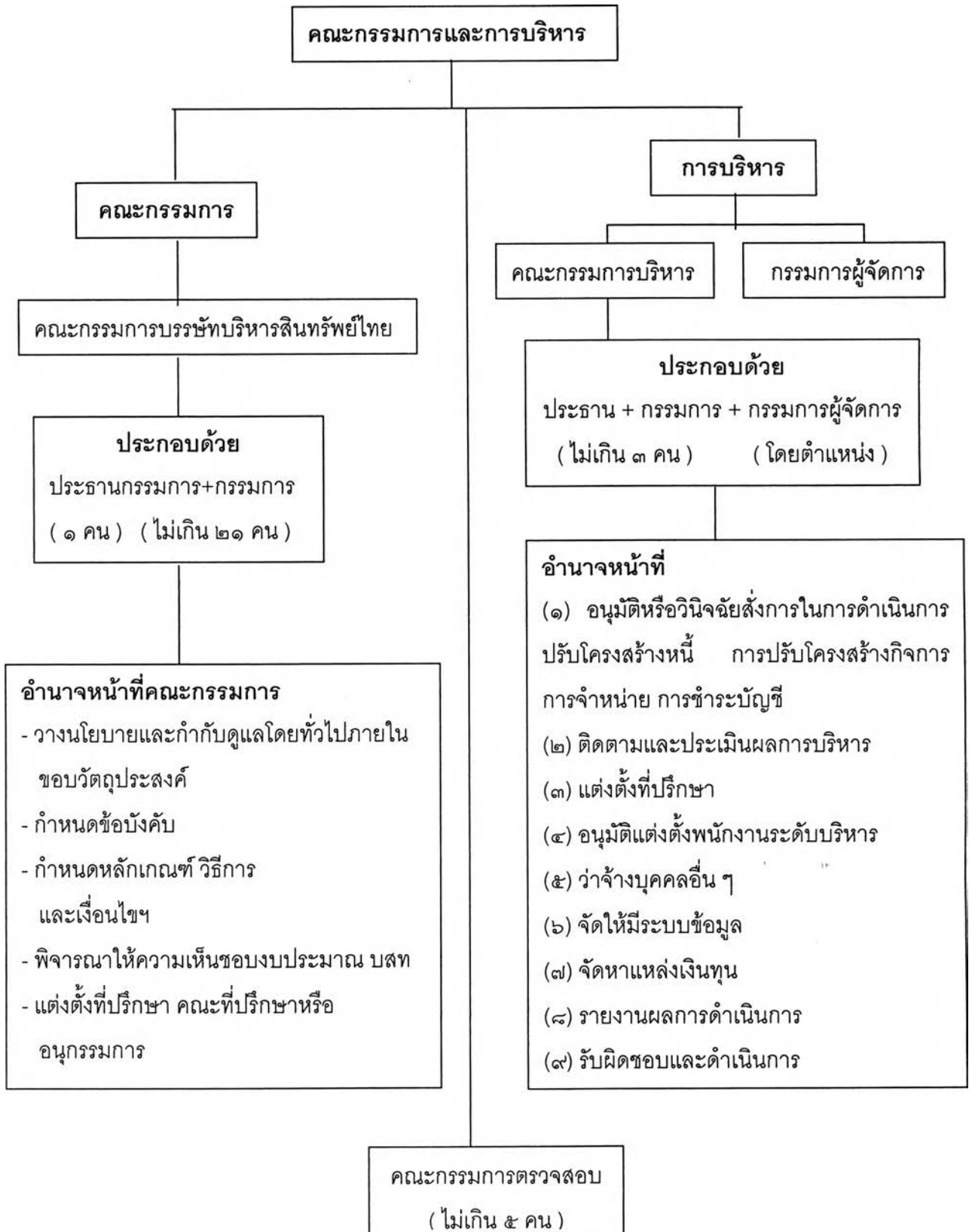
ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นตำแหน่งซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการของ บสท. โดยตรง โดยจะต้องรับผิดชอบในการบริหารงาน และมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบตามที่กำหนดในระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ รวมทั้งปฏิบัติการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหาร

จากหลักกฎหมายในมาตรา 23 กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการไว้อย่างกว้างๆ ในด้านการบริหารงานของ บสท. ซึ่งเปิดช่องให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดรายละเอียด โดยออกเป็นระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ และให้ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหาร

นอกจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าว กรรมการผู้จัดการยังมีหน้าที่ในการเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้างของ บสท. และมีอำนาจบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับที่คณะกรรมการบริหารกำหนดไว้⁷⁰ นอกจากนี้ กรรมการผู้จัดการยังเป็นผู้แทนและมีอำนาจกระทำการแทน บสท. เกี่ยวกับกิจการของ บสท. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก และมีอำนาจมอบอำนาจให้พนักงานหรือลูกจ้างของ บสท. กระทำกิจการเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะอย่างแทนตนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการแล้ว จะเห็นได้ว่า กรรมการผู้จัดการอยู่ในโครงสร้างองค์กรในระดับปฏิบัติการ

⁷⁰ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ.2544 มาตรา 24

แผนภูมิโครงสร้างองค์กรของ บสท.

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้เขียนได้กล่าวถึงแนวคิดและเหตุผลของการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ขึ้น โดยได้กล่าวถึงรูปแบบของหน่วยงานบริหารสินทรัพย์และการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ในต่างประเทศ พร้อมทั้งกฎหมายของต่างประเทศในประเทศที่มีลักษณะของปัญหาทางเศรษฐกิจคล้ายกับของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ประเทศเกาหลีใต้ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย และต่อมาก็ได้กล่าวถึงพัฒนาการของหน่วยงานบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันซึ่งเป็นการจัดตั้ง บสท.

นอกจากนี้ ผู้เขียนได้นำแนวคิดและเหตุผลของการจัดตั้ง บสท. พร้อมทั้งรายละเอียดของกฎหมายบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวองค์กรมาเขียนไว้ก่อนในเบื้องต้นเพื่อประโยชน์ในการที่จะทำความเข้าใจในองค์กรและโครงสร้างของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยก่อน

สำหรับเรื่องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ การรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยวิธีการต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงการปรับโครงสร้างกิจการ ผู้เขียนจะขอกล่าวต่อไปในบทที่ 3